

SCHRIFTMEDITATIE

KERSTFEEST: enkele gedachten uit het Evangelie naar Lukas, hoofdstuk 2:1-7:

"1 En het geschiedde in diezelfde dagen, dat er een gebod uitging van de keizer Augustus, dat de gehele wereld beschreven zou worden.

2 Deze eerste beschrijving geschiedde, als Cyrénius over Syrië stadhouder was.

3 En zij gingen allen om beschreven te worden, een iegelijk naar zijn eigen stad.

4 En Jozef ging ook op van Galiléa, uit de stad Nazareth, naar Judea, tot de stad Davids, die Bethlehem genaamd wordt, (omdat hij uit het huis en geslacht van David was);

5 Om beschreven te worden met Maria, zijn ondertrouwe vrouw, welke bevrucht was.

6 En het geschiedde, als zij daar waren, dat de dagen vervuld werden, dat zij baren zoude.

7 En zij baarde haar eerstgeboren Zoon, en wond Hem in doeken, en legde Hem neder in de kribbe, omdat voor henlieden geen plaats was in de herberg".

I. HET GEBOD VAN DE KEIZER

Er heerst in die dagen een keizer. Zijn naam luidt: Gajus Julius Caesar Octavianus.

De senaat heeft hem de titel Augustus (is Verhevene, Goddelijke, Gewijde) gegeven. De wereld ligt aan zijn voeten. De mensheid ziet naar hem op als naar een godenzoon.

Tijdens de laatste vijftiwintig jaar van zijn regering heerst er vrede in het grote wereldrijk.

De Machtigen van die dagen roepen hem uit als de Vader des Vaderlands.

In de gebeden aan tafel wordt zijn naam aangeroepen. Stervende burgers van zijn rijk murmelen zijn naam in hun laatste ogenblikken.

Augustus zelf verklaarde: "Dit is mijn streven, om eens de schepper van de beste staat te heten en bij mijn dood de hoop met mij in het graf te nemen, dat de door mij gelegde politieke fundamenten onwrikbaar bestendig blijven".

Egypte en Morenland zingen de grootheid van keizer Augustus, Ze noemen hem: "de keizer die regeert over zee en land, de Vader der goden die verschenen is onder de mensen, die evenals zijn hemelse vader de naam van Bevrijder draagt, de wondere ster van de wereld, die haar schijnsel doet opgaan met de glans van de grote, hemelse heiland..."

Zó waart de duivel over de aarde als een valse vervuller der beloften.

Augustus, de machthebber, wil dat alle mensen geregistreerd worden naar hun afkomst en vaderlijk erfdeel. Daarom gaat er een gebod uit, een keizerlijk dogma. Dit gebod jaagt alle mensen uit hun huizen. Zaad van Abraham, nu slaven in eigen huis.

Waar het eeuwige Woord van God verachtelijk wordt komen de harde mensenwoorden en wetten.

Maar toch, zal onze ontrouw Gods trouw teniet doen? Dat zij verre.

Achter de grauwe werkelijkheid van Israëls vergane glorie ligt de eeuwige trouw van de Onveranderlijke.

Hoor, keizer van Rome. Hoor, machthebbers van deze wereld: "Om Jacobs Mijns knechts wil en Israëls Mijn uitverkorenen; ja, Ik riep u bij uw naam, Ik noemde u toe, keizer Augustus, hoewel gij Mij niet kent. Ik ben de Heere en niemand meer, buiten Mij is er geen God; Ik zal u gorden, hoewel gij Mij niet kent". (Jesaja 45)

Er is geen macht dan van God.

Zie, daar gaan ze, de duizenden Israëls. Moet uit hen voortkomen Die een Heerser zal zijn in Israël?

Heere, wij belijden onze ellende en schuld...

Wij zien het zo niet...

Uw Godsregering is ons te hoog...

Brommend gaan wij onze weg, ziende op de keizer...

Leer ons opzien in geloof...

Opzien tot de Koning en afzien van de keizer.

Heilig zijn o God Uw wegen,

Niemand spreek' Uw hoogheid tegen.

Wie, wie is een God als Gij,

Groot van macht en heerschappij? Psalm 77:8a

II. JOZEF EN MARIA OOK

Horen we het goed? Ja, vergissen is hier uitgesloten. Jozef en Maria worden ook voortgedreven door het gebod. En, Jezus is er ook bij.

O eeuwig onbegrijpelijk Godswerk. De Jood een ergernis, de Griek een ordinaire dwaasheid.

Maria, de bevruchte... Het eeuwige Woord, door welke hemel en aarde geschapen is, bukkend onder het woord van een machthebber.

Dat nazaten van David buigen moeten. Koningskinderen in slavernij, nu ja... Maar Hij is er bij. Jezus is er onder. Jezus verborgen en onttrokken aan onze ogen.

Op weg naar Bethlehem.

Ouder dan het gebod van de keizer is het gebod van de Heere: "En gij, Bethlehem Efratha..."

Dit woord zal vervuld worden. Maar o, langs welke weg?

Daar gaan ze, vermoeid en beladen.

Mogen we dat "Blijde Verwachting" noemen?

Geliefde lezer, wees toch eens even stil.

Hebben 's levens gangen en algemeenheden u overmeesterd?

Ziet u niets meer van Gods tegenwoordigheid in u "gewone" leven?

Bent u één van de vele radertjes in het grote uurwerk?

Ach, ik vraag u: wees toch eens stil.

Jezus was er ook bij. Jezus als "onzer Een".

Hij wilde geen uitzondering zijn.

Hij wilde Zich ook laten inschrijven in het wereldlijke boek.

Kijk eens in uw trouwboekje? Kijk eens in het wereldboek van de burgerlijke stand?

Daar staan wij en onze kinderen. We worden ook weer uitgewist met de dood. Dan wordt onze naam geschrapt.

Al die namen in de burgerlijke stand zeggen ons: "Die gaan sterven groeten u". U vindt het tragisch? Weet u wat nog erger is? Zó worden wij verdelgd voor eeuwig. God veegt ons weg, dan is het uit.

Hebt u er bezwaar tegen dat uw naam in een computer wordt gestopt? Doe niet zo dwaas.

In het Kerstevangelie is een troostwoord voor gevallen Adamskinderen: Jozef en Maria gaan óók op en Jezus is er óók bij.

Kijk nu nog eens in uw trouwboekje?

Kijk nu nog eens naar de kaartenbak van de burgerlijke stand?

Is er nog moed, vader, als u uw kind op gaat geven bij de burgerlijke stand?

Zou het mogelijk zijn dat uw kind ook in een ander boek werd opgetekend? In het Boek des Levens?

Kijk eens naar al die namen. Daar ergens tussen in staat de naam: Jezus. Hij heeft in het aardeboek gestaan. Bij al die andere namen. Waarlijk, Hij is de broeders in alles gelijk geworden. God met ons...

Heilige Geest, open onze ogen... Onze burgerlijke stand moest eeuwig rampzalig zijn. Wij zijn geen burgers meer van Uw Rijk. Alles is verspeeld en verloren.

Open onze ogen, voor die Naam, die enige Naam.

Hij kwam uit eeuwige heerlijkheid en stond ingeschreven tussen ons.

Dat Israel nu zegge, blij van geest:

Indien de HEER', die bij ons is geweest,

Indien de HEER', die ons heeft bijgestaan,

Toen 's vijands heir en aanval werd gevreesd,

Niet had gered, wij waren lang vergaan. Psalm 124:1

III. ALS ZE DAAR WAREN WERDEN DE DAGEN VERVULD

Moeizaam kan ons de weg vallen. Veel bezwaren kunnen ons plagen. Bethlehem kan ons teleurstellen. De deuren kunnen gesloten zijn. Het arme hart kan ineenkrimpen onder alle bittere woorden en gebaren.

Armen hebben doorgaans weinig vrienden. De rijken antwoorden harde dingen.

Voor Jozef en Maria gaan de deuren maar een klein kiertje open. 't Is al gauw bekeken: "tot onze spijt, geen plaats, weinig aan te verdienen".

O ja, het is gemakkelijk gezegd: het nederigste hutje is voor mij goed genoeg. Ondertussen sterft een arme Lazarus aan de poort.

Zó zijn wij. Dat kunnen alle mooie leuzen niet ongedaan maken. Jozef, Maria en Jezus hebben het ondervonden.

Tóch worden de dagen vervuld.

Tóch komt het Woord van de Heere.

Tóch is er een stal en een kribbe.

Tóch komt de eeuwige in de tijd.

Tóch worden Gods beloften vervuld.

Tóch zal het besluit baren.

Tóch zal de Heere Zijn Maria en alle Sarai's een lachen maken.

Tóch zal het moederhart opspringen van vreugde.

Al wie het hoort zal met haar lachen de lach van de verwondering.

Aangevochtenen, de dagen worden vervuld.

Misschien loopt uw klok wat achter of voor.

De klok van de Vader gaat precies goed.

De dagen worden vervuld, ondanks de gesloten deuren.

Maria is in arbeid om te baren. Jezus is in arbeid.

Als blinden moesten wij eeuwig tevergeefs op alle deuren kloppen, in buitenste duisternis.

Ach, nu zou ik willen schreeuwen en schreien. Schreien vanwege de tijd. Het is tijd voor de

Heere dat Hij werke. Ik heb Zijn Wet gebroken. Een misgeboorte ben ik.

Lieve Maria, wees maar stil. Hij zal u helpen.

En u allen, die al lezende Gods genade in Zijn heilshandelingen mag bemerken: heft een klaagzang en een lofzang aan. Een lofzang Godes.

Want de dagen worden vervuld. Maria's dagen en uw dagen.

Wacht op den HEER', godvruchte schaar, houd moed!

Hij is getrouw, de bron van alle goed.

Zo daalt Zijn kracht op u in zwakheid neer.

Wacht dan, ja wacht, verlaat u op den HEER'. Psalm 27:7b

IV. EN ZIJ BAARDE...

Kerstfeest: feest van de geboorte.

Wie van ons is niet geboren? Allen zijn wij gedragen onder het hart van moeder. Zo is het gegaan bij Eva en bij alle andere moeders. Zij baarden zonen en dochters.

Altijd was daar de worsteling om het leven.

Altijd de smarten vanwege de vloek.

- Wij waren bevrucht, wij hadden de smarten, maar wij hebben niets dan wind gebaard -.

Het Evangelie vergunt ons een blik onder de herberg.

Nee, onze ogen bedriegen ons. Alleen het oog des geloofs aanschouwt de wonderen.

Salomo sprak: "Een vrouw onder die allen heb ik niet gevonden".

Maar hier, hier ligt de vrouw door God gezocht en gevonden.

Hier ligt de eerste verleide.

Hier ligt de diep gezonkene.

Hier ligt ook de Begenadigde.

Dat had Eva nooit kunnen denken. Dat kunnen Adam en Jozef ook niet begrijpen.

Hoe blij was Eva met haar zonen, vooral met Kaïn. De smart werd vergeten en ze jubelde: "Ik heb een man van de Heere gekregen".

Bij de doodgeslagen Abel hebben de gedachten zich vermenigvuldigd: een moordenaar, een broedermoordenaar.

Ach ja, een Kaïn hebben wij wel voort kunnen brengen. Dat zal wel uitkomen in de hatelijke Kaïnsnatuur, die de Meerdere Abel ter dood verwijst.

Alleen in Christus zal het zaad gezegend worden.

Eva, Sarai, Rebecca... deze allen zijn in het geloof gestorven, verwachtende naar Zijn belofte het grote Zaad.

Heden wordt deze Schrift in de stal vervuld.

En zij baarde haar eerstgeboren Zoon. Haar Zoon, haar eerstgeboren Zoon.

Hij is: "Onzer Een", uitgenomen de zonde.

Hij is waarachtig van ons vlees en bloed.

Hij is het Woord dat vlees geworden is.

Dat is nu Goddelijke ontferming en opzoekende liefde.

Het Kind is ons geboren.

- Rachel, bedwing uw stem van geweent en uw ogen van tranen. Er is verwachting voor uw kinderen-

Dit Kind is echter ook de Eniggeborene van de Vader. God uit God en Licht uit Licht. Een Zoon is ons gegeven.

Alle keizers konden dit wonder niet tegenhouden.

Alle list en geweld van de oude draak konden deze komst niet verijdelen.

Alle zonden en afwijkingen konden dit heilgeheim niet verderven. Zij baarde...

Was ons dit Kindeke niet geboren

Dan waren wij gewis verloren.

Nu zijn de hemelen gescheurd. Nu is Hij nedergekomen. Hij is nedergekomen uit hoge hemel, geworden uit een vrouw, geworden onder de Wet.

En zij baarde... Hij is geboren. Nu staat Hij onder de Wet: de ziel die zondigt zal sterven. Hij heeft niet gezondigd, maar Hij wordt tot zonde gemaakt.

Alles heeft een bestemde tijd. Er is een tijd om geboren te worden... en zij baarde.

O Heilige Geest, verlicht onze ogen te midden van alle misgeboorten.

Geef dat onze ogen het goede aanschouwen onder de herberg. Gij wilt toch uit onbezweken trouw Uw uitverkorenen troosten met dit Evangelie?

Midden in de grote vrees zegt Uw Woord: "Vrees niet, ik verkondig u grote blijdschap, die al den volken wezen zal... dat u heden geboren is...".

Wil naar Uw welbehagen onze harten ontsluiten in verwondering en aanbidding. Omdat Gij zulks gedaan hebt voor ellendige. Opdat zij wederom geboren zouden worden tot een Levende hoop.

Die in onzen lagen stand,

Ons genadig bood de hand;

Want Zijn gunst, alom verspreid,

Zal bestaan in eeuwigheid.

Psalm 136:23

V. EN WOND HEM IN DOEKEN..

Schamele tekenen die veel betekenen. Lang geleden waren wij naakt en schaamden ons niet.

De kennis, gerechtigheid en heiligheid van onze Schepper was ons beeld. Toen wij dit kleed verwierpen, was er terstond de naaktheid, de schaamte en schande.

Weliswaar heeft God Zelf het eerste mensenpaar na de val gekleed met rokken van vellen. Maar dit was nodig geworden door de zonde. Daarom is het kleed een teken van genade en van schande.

Het tekent onze diepe armoede, het ontbloomt zijn van het rijke kleed van Gods gemeenschap.

Zie, daar wikkelt Maria haar Kind in de windselen van onze schande.

Hij, Die rijk was, is om onzentwil arm geworden.

Hij, Die bekleed was met Goddelijke heerlijkheid wordt nu gewikkeld in doeken.

Hij, voor Wie de engelen het aangezicht omwonden, wordt nu gekleed door een arme vrouw en een behulpzame man.

Dit Kind heeft onze kleren gedragen, ja zelfs nog minder.

Dit Kind heeft diep gebogen in onze schande.
Dit heilig Kind heeft meer verworven dan de kleertjes van onze kinderen.
Deze genadetekenen zullen eenmaal worden afgerukt.
Hij is begonnen te weven een kleed en mantel der gerechtigheid voor geklede naakten.
Liefdevol wikkelt Maria haar Kindeke in doeken.
Kindergeluidjes klinken onder de herberg.
Zeg nu niet smalend: "t Is allemaal zo gewoon", of: "Is dat nu Kerstfeest?"
Denk er aan, het gaat om Gods grote daden.
Dàt is de onbegrensde grootheid en onpeilbare liefde, dat de Verhevene onder ons woont, dat Hij met onze windselen bedekt is.

Wie heeft ooit zulks gehoord?
Daar ligt het Eeuwige Woord in Maria's handen.
Waarlijk, aan haar zal ook vervuld worden: Ik was naakt en Gij hebt mij gekleed.
Hij was de Meeste en is de minste geworden.
Hij heeft onze krankheden op Zich genomen.
Onze smarten heeft Hij gedragen.

Aan moeders borst vertrouwd' Ik op Uw kracht
van ganser harte.

VI. EN LEGDE HEM NEDER IN DE KRIBBE

Waarschijnlijk was er een sleuf in de rotsachtige bodem van de stal. Daar werd het voedsel voor de dieren in geworpen.

O, Hij ligt zo diep en met de aarde gelijk gemaakt.

Mensenhanden leggen Hem neer.

Wie ziet in Hem het hemelse brood? De spijze die blijft tot in eeuwigheid?

Wij zijn zulke hoogmoedige schepselen. Overal stappen we overheen. Wij keren ons een iegelijk naar onze eigen weg.

Maar voor u, uitzichtloze uitzienden,
u, arme herders in de velden van Efratha,
u, voor wie geen weg terug meer is,
u, bedroefden en bedrukten en voor
u, met uw harde hart en koude ziel,

- O, er was geen plaats voor Hem in onze herberg. Er was geen plaats voor Hem in onze huizen. Er was geen plaats voor Hem in onze harten. Er was voor ons geen plaats meer in de hemel van Zijn gunst -

heeft Hij, het Kindeke, Zelf een plaats ingenomen, in ons midden.

Als Een Die dient...

Kerstfeest. Hoe zal het Kerstfeest worden in onze harten? Zal het Kerstfeest worden door het overdadige maal en het kunstlicht van onze sfeer?

Nee, dat alles gaat teniet.

Hoe dan wel?

Het zwakke Gods is sterker dan de mensen.

Dit Kindeke doet herders en wijzen knielen.

Dit Kindeke vervult Simeon met een onuitsprekelijke en heerlijke vreugde.

Dit Kindeke is Gods vertroosting in alle troosteloosheid.

Zalig is Hij die het mag verliezen van dit Kindeke.

Hij zal met de herders wederkeren, verheerlijkende en prijzende God over alles wat Hij gehoord en gezien heeft.

Looft Hem, om Zijn mogendheden,
Looft Hem, naar zo menig blijk
Van Zijn heerlijk koninkrijk,
Voor Zijn troon en HIER BENEDEN. Psalm 150:1b

D.C.O.